

У бібліотеці Короленка відкрилася ВИСТАВКА ЮНИХ ХУДОЖНИКІВ

Марта ЄЛІСЄЄВА

За шістнадцять років існування першої приватної арт-студії «Колібри» її учнями були майже 2000 чернівців різного віку. Сьогодні її відвідує 230 учнів, і кожен — особистість зі своєю неповторною манерою малювання.

Лілія Ібрагімова

Навчання в студії побудоване таким чином, що студійці отримують не лише суто художні навички, а й набувають теоретичних знань із історії мистецтва, кольорознавства, композиції, живопису, скульптури. Мета навчального закладу — надати вихованцям професійну мистецьку освіту. Засновником та натхненником багатьох ідей усі ці роки є художник, член Національної спілки художників України, мистецтвознавець Лілія Ібрагімова.

На виставці представлені 37 картин випускників студії різних років, а також двох учениць, які займаються в студії понад шість років. Роботи виконані в різних техніках. Тут представлені пейзажі, портрети, натюр-морти, графічні малюнки.

Викладачі студії пишуться своїми випускниками, багато з яких пов'язали своє життя з мистецтвом. Молоді люди продовжують навчання в найкращих навчальних закладах

Софія Овсієнко

Британії, Канади, Франції, Польщі, Чехії та Італії. Дехто вже закінчив вищі начальні заклади, отримав престижну роботу. Наприклад, випускник студії 2013 року Федір Трофименко закінчив Київський національний університет архітектури та будівництва, працює архітектором у місті Калгарі в Канаді. Випускниця 2014 року Анастасія Політенкова продовжувала навчання в Любліні (Польща) і, повернувшись додому, знов прийшла до студії й зараз є її викладачем, як і Катерина Колодежна та Катерина Ясинська.

За словами Лілії Ібрагімової, ідея виставки виникла в самих випускників, а саме в Марії Дівіцької та Ігоря Саченка, а вона лише підтримала ініціативу.

До речі, арт-студію відвідують не лише діти, а й дорослі. Існує хобі-група, де можна навчитися азам образотворчого мистецтва й відкрити в собі талант художника.

Охочі можуть побачити роботи талановитої молоді в читальному залі бібліотеці.

ПІШАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ

Марта ЄЛІСЄЄВА

Повертаючись до Всеукраїнського музичного конкурсу імені Левка Ревуцького, що проходив у Чернівці минулого тижня, маємо приємну можливість ще раз привітати всіх переможців і нагадати імена лауреатів, які отримали дипломи першого ступеня в номінації «Теорія музики. Сольфеджіо» та підтримати юних композиторів.

Пишаємось успіхами Анастасії Костогриз (8 клас, викладач Олена Тренічева), Доляни Лагути (7 клас, викладач Марина Нікандрова), Максим Фреюк (7 клас, викладач Ірина Титенко), Конопатської Анастасії (6 клас, викладач Галина Резнева).

Щира вдячність викладачам, які підготували таких фахових теоретиків, та членам професійного журі — голові предметно-циклової комісії музично-теоретичних дисциплін Чернівецького музичного коледжу імені Л.М. Ревуцького Олені Ларионовій, заступнику директора музичної школи № 1, директору Чернівецької міської дитячої філармонії, викладачу-методисту Марині Нікандровій та композитору, члену Національної спілки композиторів, викладачу музичної школи № 1 Андрію Зименку за неупереджений та фаховий підхід до кожного учасника конкурсу. Серед юних композиторів найкращими були Маргарита Рубець, Поліна Маньковська, Олександр Болотян та Артем Павлішен (викладач Андрій Зименко).

Чернівецька письменниця посіла третє місце у всесвітньому літературному конкурсі

За результатами рішення журі та читачького голосування лауреатом I туру Всесвітнього літературного конкурсу «Ключ поетичної душі», який проходив у Парижі, стала чернівецька письменниця Маргарита Бордонос.

Її вірш «Роздуми» посів третє місце. Попереду опинилися учасники з Казахстану та Великої Британії. За умовами конкурсу лауреат третьої премії отримує можливість записати відеофільм авторського твору-переможця, тож творчість чернівецької поетеси побачать і почують у багатьох країнах.

Творчість Маргарити Бордонос більше знають маленькі читачі, вона — автор багатьох добрих, цікавих та повчальних книжок для дітей. Із ліричною поезією письменниці були знайомі лише рідні та знайомі. Наприкінці минулого року пані Маргарита стала лауреатом міжнародного конкурсу «Душевна поезія», і ось нова перемога.

У конкурсі брали участь ще дві чернівці — Світлана Камишна та Олена Мамчич. Пані Світлана отримала диплом «Поет читацьких симпатій», а Олена Мамчич стала номінантом конкурсу.

Весь світ знає легендарну Сару Бернар як найбільшу актрису свого часу. Однак мало хто знає її як скульптора. Так-так, ця тендітна жінка майстерно володіла різцями, пробувала вона себе також у живописі й літературі.

Сара Бернар (1844-1923), від народження Генрієтта Розін Бернар, зуміла полонити серця мільйонів глядачів, граючи лише французькою. Її неповторний тембр і сила голосу давали можливість перевітлюватися в будь-яку роль. І що цікаво, на схилі свого життя вона примудрялася грати ролі молодих дівчат і юнаків. І навіть коли їй було далеко за 70, вона досить успішно грала образ юної Джульєтти.

ДИВАЦТВА ЛЕГЕНДАРНОЇ САРИ

Одним із вражаючих фактів її життя було те, що вона з юних років одержима неминучістю смерті. А все тому, що з самого народження мала слабе здоров'я, часто й довго хворіла, що дуже турбувало лікарів, і вони з року в рік пророкували кволій дитині смерть.

Ось так, звикшись із цієї думкою, дівчинці якимось чином вдалося вмовити матір купити їй труну. І що цікаво, Сара вже ніколи не розлучалася з цим предметом. Актриса наступні роки возила її з собою на всі гастролі, брала в усі турне й подорожі, а іноді навіть спала в ній.

Нав'язливі думки про смерть навіть спонукали Сару сфотографуватися, лежачи в труні в білій одежі, з заплющеними очима й поси-

НЕВІДОМИЙ ТАЛАНТ САРИ БЕРНАР: як епатажна актриса створювала чуттєві скульптури

паній квітами. Це фото деякий час випускалося великими тиражами й продавалося у вигляді листівки по всьому світу.

Втім, смерть у всіх її проявах була улюбленою темою актриси й на сцені. Зазвичай у заключних сценах вона майстерно зображала загибель тієї чи іншої героїні під загальне ридання глядачів. Джульєтта, Дездемона, Маргарита Готье, Клеопатра, Адрієна Лекуврер, Жанна д'Арк — чималий список персонажів, яких зіграла актриса і разом із якими щоразу йшла з життя і з триумфом поверталася на сцену.

САРА БЕРНАР — ПРОФЕСІЙНИЙ СКУЛЬПТОР

Талант скульптора в Сарі Бернар відкрився зовсім випадково. В кінці 1860-х скульптор Ролан Матьє-Менсьє, ліплячи бюст знаменитої актриси, був здивований тим, як жінка тонко, зі знанням справи давала йому поради. І, нарешті, вражений майстер запропонував свою модель випробувати свої сили в ліпленні. Його порада була не тільки взята до відома, а й почала втілюватися в життя.

Сарі було двадцять п'ять, коли вона стала брати перші уроки майстерності в того ж Ролана Матьє-Менсьє і скульптора Еміліо Франческі.

Найчастіше любов і смерть були головними образами її скульптур,

складних за змістом і композиційним рішенням, а іноді й трагічних за сюжетною лінією.

Із роками, на жаль, творчість Сарі Бернар-скульптора незаслужено було забуто, а ось у кінці XIX століття її творіння викликали величезне захоплення як у публіки, так і у критиків. Майже два десятиліття Сара Бернар виставляла свої скульптурні композиції в Парижі, брала участь у виставках у Лондоні, Нью-Йорку, Філадельфії, а також експонувала свої твори на всесвітніх виставках — у Чикаго (1893) і в Парижі (1900).

КІНО Й ТЕАТР

Сара стала однією з перших театральних актрис, які знімалися в німих фільмах. Своєю талановитою грою вона буквально полонила чоловічу половину публіки. Подейкували, що актриса знала толк у любовних стосунках і зуміла спокусити багатьох монарших осіб Європи і навіть самого Папу Римського.

А якось у 1905 році під час гастролей у Бразилії з актрисою стався нещасний випадок. Вона серйозно пошкодила ногу, а через 10 років її довелося ампутувати. Однак фізична недуга не зломилася Сару. Окрім того, вона навіть зі сцени не зникла, а продовжувала з'являтися на підмостках улюблених спектаклях, часом до-

лаючи сильний біль і страждання. Так, «Даму з камеліями» Сара грала сидючи й лежачи в ліжку. І що тут сказати, воістину приголомшлива жінка, яка, борючись із пророчтвами й маніакальними страхами, прожила досить довге життя. Її серце перестало битися в 78 років.

В останній свій шлях Сара, йшла, як і жила, — красиво. Проводжали її тисячі шанувальників, а дорога, по якій везли тіло, була буквально встелена камеліями, її улюбленими квітами.

ДОЛЯ «ОФЕЛІЇ» — ГЕНІАЛЬНОГО ТВОРІННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ АКТРИСИ

Рівно два роки тому барельєфну статую «Офелію», вирізану з каррарського мармуру, авторства Сарі Бернар, було представлено на

Мармуровий барельєф «Офелія». Скульптор Сара Бернар

аукціоні Sotheby's. Ця резонансна подія повернула колишній інтерес до знаменитої французьки як до скульптора. І її талановите мармурове творіння з первинною вартістю в 50—70 тисяч фунтів стерлінгів пішло за молотка за рекордну для спадщини Сарі суму — 308 тисяч.

Уперше публіка побачила «Офелію» під час американського турне Сарі Бернар у 1881 році. А трохи пізніше оригінал був подарований актрисою королівському театру в Копенгагені. Після чого Сара виліпила ще дві мармурові авторські копії, з невеликою відмінністю від оригіналу.

І що цікаво, одна з копій «Офелію» була подарована актрисою віденському художнику Гансу Макарту, після смерті якого в 1885 році з аукціону була розпродана вся його колекція, також і барельєф. Володарем «Офелію» став Богдан Ханенко — відомий український колекціонер і меценат. Так авторська копія відомого творіння французької актриси виявилася в Києві. І сьогодні в столичному музеї Ханенків можна побачити її серед інших експонатів.